

CVIČEBNÍ LISTY

Příloha „Vojenských rozhledů“.

Redaktoři: Brig. generál Jiří Birula a podplukovník gšt. František Pobunek.

Major gšt. Alois Fišera:

Útok pluku.

(Mapy: 1:75.000 Vlašim, Pelhřimov, 1:25.000 4254/1 a 2.*)

Námět.

I. Modří (strana západní) zatlačili počátkem listopadu červené (strana východní), kteří se od 5/11 brání všeobecně na čáře Vlašim—Načeradec—výšiny západně od potoka Vočadlo—hřbet východně od Vodického p.—629 severovýchodně od Cetoraze—les Svidník severně od Černovic.

6. listopadu na frontě severně od Pacova neměly útoky modrých úspěchu. Jižně od Pacova se podařilo modrému jezdecku 6. listopadu zatlačit červené jezdecku dále na východ asi na čáru Cetoraz—Věžná—Lidmaň.

II. 3. (modrá) divise, která je 7/11 od 7 hod. na pochodu, má dosáhnout do 15 hod. čelem prostoru Černovice—Svatava—Brná—Obrataň, aby 8/11 útočila ve všeobecném směru Černovice—Č. Rečice.

III. Pěší pluk 7 dne 7/11 ve 14 hod. je na pochodu na lesní cestě mysl. Nechyba—k. 627—Vintířov. I./7. prapor dosahuje Vintířova, II. a III./7. je v lese Svidníku. Pro podporu předvoje je II./3. oddíl. Na konci pochodu se má pluk umístit na východní části lesa východně od Vintířova.

Velitel p. pl. 7 dostal ve 14.30 hod. při překračování silnice Černovice—Věžná u koty 627 zvláštní rozkaz čis. 15.

3. divise.

štáb, 3. oddělení.

SV., 7. listopad 1934, 13.30 (třináct třicet) hodin.

Čj.

Zvláštní rozkaz čis. 15.

Modré jezdecku zatlačilo během dopoledne 7/11 červené jezdecku dále na východ a do 12 hod. dosáhlo východních okrajů lesů východně od Cetoraze—Vys. Lhoty—les východně od Dobré Vody—Markvarec—Buček trig. 698.

Divise bude útočit 8/11 ve všeobecném směru Černovice—Červená Rečice.

Chci se zmocnit nejdříve prostoru Zlatenka trig. 644, pak prostoru Na vrších.

P. pl. 7 bude útočit ve směru Dobrá Voda—kóta 640 (jihovýchodně od Zlatenka-ves)—Čížkov. Západní hranice pluku zhruba vše v to Vys. Lhota—Zlatenka trig. 644—les severovýchodně od Leskovic.

Západně útočí p. pl. 8, východně bude postupovat divisní eskadrona 3 v údolí Cerekvického p.

Přímá podpora pluku — dva dělostřelecké oddíly. Velitel dělostřeleckého pluku 3 se hlásí u Vás v Dobré Vodě v 15.30 hod.

Učiňte opatření pro udržení kupy 200 m jihovýchodně od Vysoké Lhoty a východních okrajů lesa východně od Dobré Vody jako východiště útoku.

Jednotky na frontě budou překročeny. Náleží k jezdeckému pluku 1 — SV.

Věžná a k jezdeckému pluku 2 — SV. Lidmaň.

SV. divise: Černovice.

*) Výšek z plánu přiložen — náčrt 1.

SV. pluku: Dobrá Voda.
Dostane: p. pl. 7, děl. pl. 3.

Velitel 3. divise.

Z rozkazu:
Náčelník štábu divise
Podpis.

Poznámka:

Červená strana má organisaci (pokud se vztahuje na toto cvičení):

Pěší divise:

- 3 pluky pěší o 3 praporech,
- 1 lehký dělostřelecký pluk — 9 baterií l. kanonů a houfnic,
- 1 hrubý dělostřelecký pluk — 3 baterie hrubých houfnic,
- 3 baterie hrubých kanonů;
- SPO. (kromě velitelských orgánů),
- 2 eskadrony normální,
- 2 roty cyklistů,
- 1 oddíl OA. (4 kusy),
- 2 doprovodná děla,
- 1 četa těžkých kulometů (motorisovaná).

Jezdecko armádního sboru (SPO.) má kromě velitelských orgánů 2 normální eskadrony, jeden cyklistický prapor, 1 oddíl OA. (4 kusy).

Cyklistický prapor má 3 cyklistické roty, 2 čety těžkých kulometů po 3 kusech na motocyklech, 2 lehké minomety motorisované.

Tytéž cyklistické prapory jsou organizačně v jezdeckých divisích.

Počasí je suché, noci jsou studené, k ránu mrazy, přes den teplo. Viditelnost v odpoledních hodinách na 5—6 km.

Lesy na straně modrých jsou staré — většinou borovice.

Slunce vychází v 7 hod. a zapadá v 16.27 hod.

Vlastní jednotky byly odpočínuté, jsou dobře materiálně vybaveny a mužstvem doplněny. Mužstvo jest asi z 20% nováčci.

Otázka: Činnost velitele p. pl. 7 od 14.30 hodin a jaká opatření učiní podle zvláštního rozkazu čís. 15.

*

Je třeba si poněkud ujasnit celkovou situaci.

a) Všeobecná situace: 3. modrá divise, k níž organizačně náleží pěší pluk 7, se přesunuje buď z jiného úseku fronty na severu nebo ze zálohy za jižní křídlo fronty. Divise je na pochodu od 7 hodin 7/11.

Její celkový pochodový výkon za den 7/11 (7 hodin pochodu) bude zhruba 30 km, to jest více než průměrný denní výkon. Divise dostala rozkaz pro přesun pravděpodobně na základě situace, jaká byla zjištěna včera 6/11 večer. Nebyla tedy pochodovým rozkazem řízena přímo do prostoru Černovice—Svatava—Brná, protože včera večer bylo v tomto prostoru ještě nepřátelské jezdecko, nýbrž byl jí dán prostor 1. určení. Čelo tohoto prostoru musilo zůstat kryto proti pozemnímu pozorování a divise na svém pochodu neměla překročit lesy západně od Cetoraze a Věžné. Než dorazila do prostoru 1. určení, vyvinula se situace na frontě tak, jak

je vyličená ve zvláštním rozkaze čís. 15. Červené jezdeckto totiž bylo do 12 hodin zatlačeno na čáru Pacov—Proseč—Zlatenka—Moraveč.

Velitel divise se doví o tomto vývoji na SV. 1. jezdecké brigády v Čerovicích, k němuž se mohl přesunout, jakmile učinil opatření pro organizaci pochodu.

Postup do hloubky 3—4 km, který učinilo naše jezdeckto 7/11 od rána (den začíná asi v 6.30 hodin, slunce vychází v 7 hodin) do poledne, t. j. za 5—6 hodin, je malý úspěch a zdá se, že i zde dochází mezi oběma stranami k vyrovnání sil, jako je to už od 6/11 severně od Pacova. Dojem, že dochází k stagnaci, potvrdí veliteli divise také velitel 1. jezdecké brigády, který z chování nepřítelů během dne a z toho, že sám nemá dalších volných prostředků, kterými by mohl uplatnit svůj vliv na vývoj situace, vidí, že na postup do větší hloubky 7/11 není naděje.

Podle těchto informací a podle celkového úkolu rozhodne se velitel divise pro sestavu na konci pochodu. Pěší pluk 7 dostává v této sestavě prostor, jak je uvedeno v námětu. Tuto sestavu nařídí velitel divise jednotkám ještě dříve, než dojdou do prostoru 1. určení.

b) Situace pluku. Pěší pluk 7 je na pochodu od 7 hodin. Má dosáhnout na konci pochodu lesa jihozápadně od Dobré Vody. Pochoďová sestava pluku je od rána stejná a ve 14 hodin je jeho situace asi tato:

I./7. prapor jako předvoj pluku dosahuje Vintířova. S ním pochoduje 1 četa minometů a 1 dělo PŮV., podle okolností spojovací četa a četa zákopníků.

II. a III./7 prapor jako valný voj jsou asi 3—4 km zpět. S nimi pochodují pomocná, zbytek technické, spojovací a minometné roty. Jedna zákopnická četa, jedno dělo PŮV. a jedna četa minometů blízko čela valného voje.

Trénny bojové pochodují s prapory, kuchyňské jsou sloučeny za valným vojem. Tam je též část proviantních trénů, která je u pluku.

Jako podpora předvoje je II./3. oddíl.

Velitel pluku, který pochodoval za předvojem, dostal ve 14.30 hod. při překračování silnice Čerovice—Věžná zvláštní rozkaz čís. 15.

Jak se změnila situace pluku od 14 do 14.30 hodin?

Všecko se posunulo zhruba o 2 km dále ve směru pochodu, takže předvoj (I./7. prapor) je už v novém prostoru (v lese) a valný voj se blíží k východnímu okraji lesa Svidníku.

Tuto situaci je třeba vzít za základ pro rozhodování velitele pluku.

Zvláštní rozkaz čís. 15.

Z tohoto rozkazu se velitel pluku v hrubých rysech dovídá o svém úkolu příštího dne 8/11, t. j., že bude útočit.

Útok je dán zatím povšechným směrem, západními hranicemi pásma a sousedy.

Dovídá se zhruba o úmyslu velitele divise pro nejbližší období,

o prostředcích (podpoře), které bude mít k dispozici,

o poměru vlastních jednotek k jednotkám zasazeným na frontě (překročí je)

a zhruba o východišti útoku (velitel divise mu nařizuje udržet určité prostory jako východiště útoku).

Velitel pluku zná situaci vlastního pluku. Určité minus je, že 20% mužstva jsou nováčkové. Tím je bojová hodnota pluku poněkud snížena. Pluk vykonal během dne asi 30 km pochodu. Vojsko bude tedy ještě unaveno, přes to, že povětrnostní podmínky pro pochod byly velmi příznivé.

Je třeba pamatovat na potřebu odpočinku pro mužstvo.

O terénu ví velitel pluku jen to, co může zjistit z mapy.

O nepříteli se dovídá ze zvláštního rozkazu — že tu bylo dopoledne jen jezdecko, že bylo zatlačeno a ve 12 hodin bylo asi na čáře Zlatenka—Moraveč.

V dotyku s nepřítelem je tu jezdecký pluk 1 a 2. SV. pluků jsou ve Věžné a Lidmani.

Bude třeba ještě získat další zprávy: osobně (obhlídkou) a informacemi (navázáním styku s veliteli).

Zaujímání východiště útoku, zaujímání palebných základů, orientace velitelů v terénu pro zítřejší útok, a to velitelů pěchoty a dělostřelectva, vyžaduje nejen obhlídky osobní, nýbrž i obhlídky s podřízenými veliteli.

Opatření pro udržení východiště si vyžádá rovněž obhlídky a styku s vojsky na místě.

Velitel pluku neví, kdy útok vyrazí. Velitel divise to dosud nenařídil. Proto se musí velitel pluku připravit na eventualitu nejobtížnější, t. j., že pohyby budou provedeny v noci a útok vyrazí časně ráno. Pro ten případ, že bude zaujímáno východiště, palebné základny a palebná postavení dělostřelectva v noci, je třeba učinit přípravy, aby nebylo závad nebo aby jich alespoň bylo co nejméně.

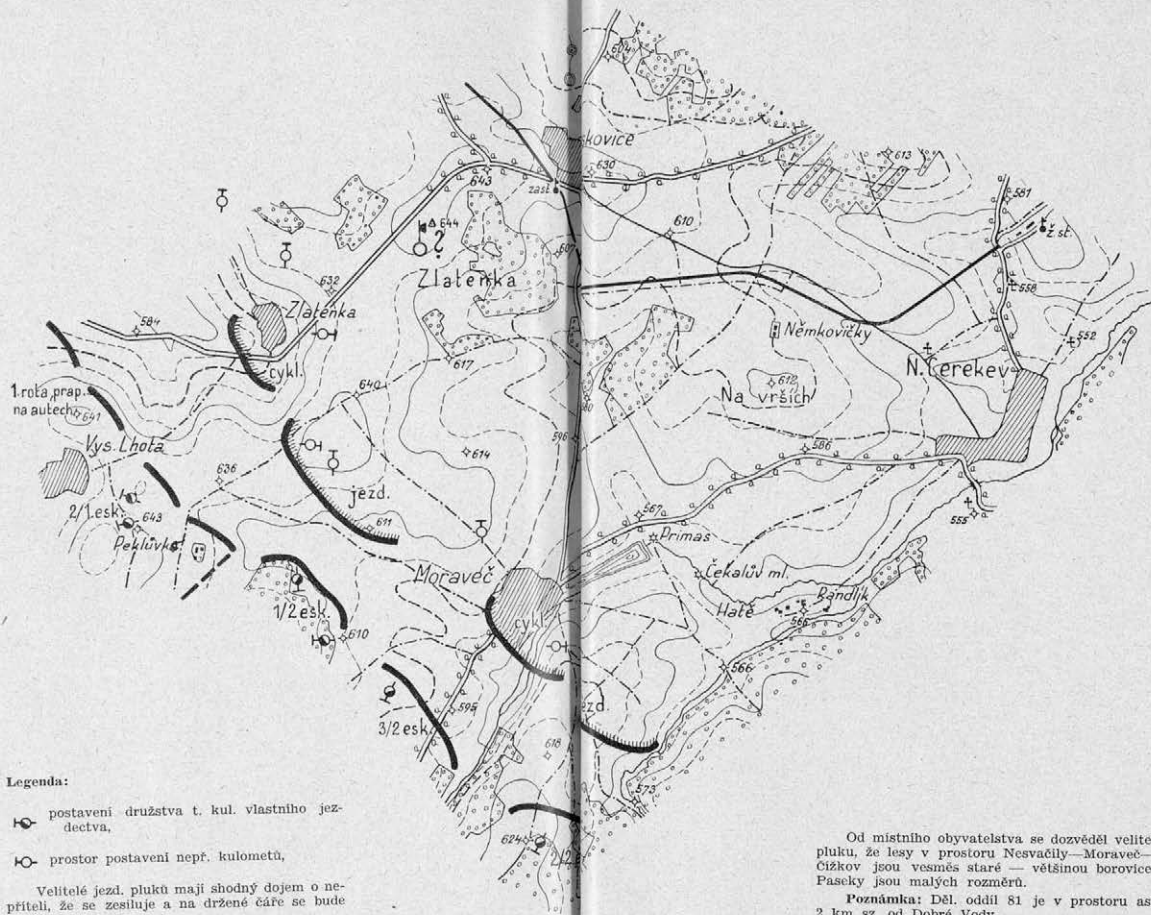
Tyto přípravy vyžadují opět nejen obhlídky terénu a průzkumu cest, nýbrž i spolupráce s jednotkami, které jsou v dotyku s nepřítelem a které se těchto příprav činně zúčastní.

*

Prozatím je tedy věcí velitele pluku:

1. provést obhlídku terénu. Zhruba se rozhodnout, aby podřízení velitelé, především pěchoty a dělostřelectva, mohli provést svou obhlídku a další přípravy (vytyčení prostorů a cest),
2. zjednat styk s jezdeckým plukem 1 a 2 a dohodnout se o spolupráci při vyrazení útoku (překročení, podpora);
3. postarat se o materiální potřeby vojsk a jejich odpočinek;
4. učinit opatření pro pochod vlastního velitelského aparátu, styk s nadřízeným velitelem a podřízenými;
5. zajistit udržení východiště.

Na to na vše má velitel pluku čas za světla od 14.30 hod. do 17 hod. (t. j. 2½ hodiny denní) a od 17 hod. do vyrazení útoku (hodina útoku dosud není nařízena — počítejme do svítání), aspoň 13 hodin nočních.

Legenda:

- ☉ postavení družstva t. kul. vlastního jezdeckta,
- ☉ prostor postavení nepř. kulometu,

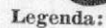
Velitelé jezd. pluků mají shodný dojem o nepříteli, že se zesiluje a na držené čáře se bude bránit.

K čl. mjr. gšt. A. Fišery: Útok pluku.

Od místního obyvatelstva se dozvěděl velitel pluku, že lesy v prostoru Nesvačily—Moravec—Čížkov jsou vesměs staré — většinou borovice. Paseky jsou malých rozměrů.

Poznámka: Děl. oddíl 81 je v prostoru asi 2 km sz. od Dobré Vody.

Cvič. listy roč. 1935, červen.

- kul. četa v postavení
 kul. četa se přemísťuje
 protitankové dělo
 2. a 3. rota jsou smíchány.

Cvič. listy roč. 1935, červen.

Dvě a půl hodiny denního světla je velmi málo, nutno si pospíšet a hlavně účelně rozdělit práci. Časově nejnaléhavějšími jsou ty výkony, které potřebují denního světla, t. j. úkoly uvedené za 1. a za 5. Všechny ostatní lze provést v noci nebo pomocí jiných orgánů.

Oba úkoly, t. j. obhlídka terénu a opatření pro udržení východiště, jsou časově stejně naléhavé, ale úkol druhý, jehož splnění závisí časově na pochodovém ruchu jednotek, vyžaduje si první pozornosti. Nesmíme dopustit, aby jednotky čekaly, dělaly zacházky nebo se musily vracet, proto musí jim dát velitel pluku rozkazy pro změny přesunů co nejdříve.

Opatření pro udržení východiště.

Aby mohl velitel pluku nařídit včas změny v přesunech jednotek, kterým případně úkol udržet nařízené prostory, musí se rozhodnout ještě u koty 627 podle mapy. Čekáním s rozhodnutím až po obhlídce (i když počítáme s obhlídkou jen s trig. 665 Jalový vrch, je to asi do 16 hodin) by se ztratilo tolik času, že by jednotky nemohly učinit svá opatření za dne.

Jakým jednotkám svěří daný úkol?

Jde o udržení určitého prostoru po dobu poměrně krátkou, ale v noci. Pro držení terénu je nejvýhodnější zesílení postavení jezdeckta především přidáním palebných zdrojů, t. j. těžkých kulometů a dělostřelectva, které — připraveny ještě za světla — mohou plnit palebné úkoly i za noci. Méně se uplatní pěšáci a lehčí kulometry, neboť když přijdou k večeru do neznámého prostředí mezi cizí vojska, nemají čas, aby se tam orientovali, aby mohli platně plnit obranné úkoly palbou a ještě méně protiútokem.

Kolik kulometných a dělostřeleckých jednotek bude vyžadovat udržení daných prostorů?

Nepřátelská noční akce proti lesu východně od Dobré Vody není pravděpodobná, rozplynula by se v lese. Stačí zde jedno družstvo těžkých kulometů.

Do prostoru kupky jihojihovýchodně od Vys. Lhoty je akce nepřítele v noci spíše možná a ztráta této kupy by měla pro nás vážnější následky, než ztráta východního okraje lesa východně od Dobré Vody. Nepřítel by získal pozorování dosti daleko na západ a severozápad, a proto bychom se této kupy před vyražením nařízeného útoku musili zmocnit; útok by musel být organizován jinak a přihlížet k této kupě.

Jsou pravděpodobné dva směry nepřátelských útoků proti této kupě.

a) od koty 640 podél polní cesty k jihozápadu a v jejím prodloužení,

b) od Zlatenky vesnice podél polní cesty až na výšinu východně Vys. Lhoty a dále na kupu jihojihovýchodně od V. Lhoty.

Bude účelné dát sem jednu četvu těžkých kulometů, aby každý směr byl zesílen jedním družstvem.

Oba směry bude výhodné přehradit palbami dělostřelectva, a to:

směr za a) asi v prostoru křižovatky polních cest 750 m východně od Vys. Lhoty, při čemž by bylo výhodné zahrnout do palby i kupku severně od této křižovatky. Celková šířka přehradné palby asi 400 m;

směr za b) přehradnou palbou podél polní cesty Zlatenky—V. Lhota (asi 500 m od V. Lhoty). Celková šířka přehradné palby asi 200 m.

Šířka těchto přehradných paleb vyplývá z předpokladu, že by nepřátelský noční útok anebo výpad byl veden těsně podle směrových objektů, t. j. podél polních cest. Proto šířka přehradné palby od směrového objektu na každou stranu asi 100 m je dostačující. U směru za a) vychází šířka větší proto, že do palby je pojata i ona kupka.

Vzdálenost těchto přehradných paleb od čelní čáry jezdeckva je asi 200—300 m.

Vzdálenost 200—300 m před linií jezdeckva je asi vzdálenost, na kterou budou vysunuty na noc polní strážé od jezdeckva v dotyku. Tyto PS. budou moci vyžádat smluveným znamením zahájení přehradných paleb.

Proto je třeba, aby veliteli těchto PS. byli důstojníci a měli potřebné pokyny.

Aby dělostřelectvo mohlo provádět v noci palby na tak malou vzdálenost před vlastní jednotky a nijak je neohrozilo, je třeba, aby se mohlo zastřílet.

Úhrnná šířka přehrad je 600 m; stačil by tedy pro uvedené úkoly jeden oddíl; na směr a) by byly usměrněny dvě baterie, na směr b) jedna baterie.

Je pravděpodobné, že oba útoky nepřítel neprovede najednou, neboť jsou od sebe vzdáleny pouze 500 m, takže by snadno mohlo dojít k pomíchání útočících jednotek. Bylo by tedy možno oba úkoly plnit také jen dvěma bateriemi, z nichž jedna by byla připravena buď na eventualitu a) nebo b). Tato baterie by musila někdy přenášeti palbu, což by mohlo býti ztrátou času. Uvidíme, do jaké míry bude moci dělostřelectvo tyto požadavky splnit.

Nyní se tážeme, má-li s předsunutými kulomety ($1\frac{1}{2}$ čety) jít také pěchota, když jsme řekli vpředu, že se tam příliš neuplatní.

Zde je rozhodující, co soudí velitel pluku o bezpečnosti svých předsunutých zbraní, neboť exponuje půl kulometné roty, t. j. jednu šestinu svých palebných prostředků, a exponuje do jisté míry i 1 oddíl dělostřelectva. Bude tedy dobré, dá-li doprovázet své kulomety částmi své pěchoty.

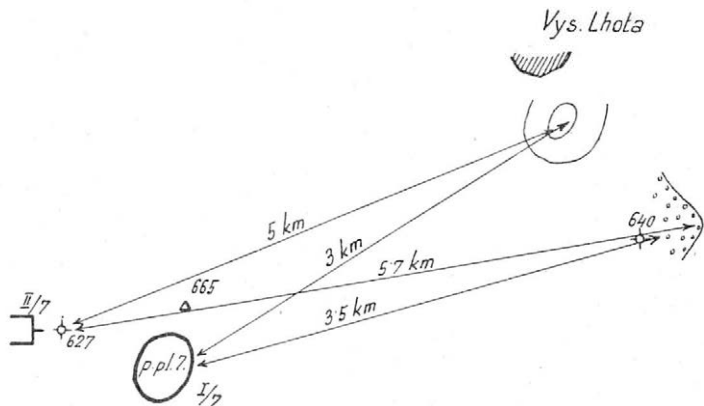
Stačily by 1 a 2 pěší čety. Bude však výhodnější poslat do každého prostoru celou rotu. Rota má lepší možnost dát jednotkám odpočinek postupným vystřídáním, lépe bude řešeno zásobování, dodávání rozkazů na příští den a p. Roty jsou vydány zhruba ve směru budoucí akce, tedy pro akci samy nejsou ztraceny. Velitelům rot je třeba naříditi, aby dali svému mužstvu při plnění úkolu co největší odpočinek.

Opatření, které činí velitel pluku v prospěch zajištění vlastních zbraní, není projevem nedůvěry jezdeckvu. Velitel pluku ví, že sestava modrého jezdeckva je poměrně řídká a jeho úkol těžký, takže by kulomety pěšího pluku nebyly dost zabezpečeny.

Kterým jednotkám svěří daný úkol?

Poněvadž je tak málo času, je třeba dát tento úkol jednotkám, které mohou začít plnit úkol co nejdříve. S tohoto hlediska lze uvažovat o jednotkách I./7. praporu, který je už ve 14.30 hodin v lese a o jednotkách II./7. praporu, které dosahují ve 14.30 hodin koty 627.

Vzdálenosti těchto jednotek od dotčených prostorů jsou podle náčrtu:

Zdálo by se, že by I./7. prapor, který je více vpředu, takže má do obou prostorů blíže, mohl tento úkol splnit snáze, t. j. mohl by mít k dispozici více denního času. Ale to je jen zdánlivé.

Jednotky I./7. praporu mohou být uvedeny v pohyb z lesa na Jalovém vrchu nejdříve v 15.15 hod. až 15.30 hod., a to:

nejdříve ve 14.45 hod. může odjet od koty 627 jezdec s rozkazem. K praporu se dostane v 15 hodin. Uvedení jednotek I./7. praporu v pohyb si nezbytně vyžádá určitého času. Tento prapor dosáhl už asi ve 14.30 hod. cíle pochodu. Pro jednotky, které ušly 30 km, které jsou poměrně v bezpečí a nemají žádného dalšího rozkazu, značí to odpočinek (zajištěný) s pohodlím co největším. Přeměnit tento odpočinek na pochodovou pohotovost si vyžádá aspoň 15–30 minut.

Jednotky II./7. praporu pochoduji ve 14.30 hod. dále na Vintířov a Jalový vrch bez zastávky. Během pochodu mohou dostat příslušné rozkazy, které nezmění valně jejich pochodového uspořádání. Pochod nebude přerušen, takže u nich nenastane ztráta času.

Počítáme-li tedy, že jednotky II./7. praporu pochoduji už ve 14.30 hod., kdežto jednotky I./7. praporu teprve od 15.15 hod., vidíme, že oboje mohou dosáhnout nařízených prostorů takto:

a) do prostoru výšiny jihojihovýchodně od V. Lhoty — II./7. prapor v 15.45 hodin, I./7. prapor v 16 hodin;

b) do prostoru lesa východně od D. Vody — II./7. prapor v 16 hodin, I./7. prapor v 16.10 hodin.

Vidíme, že skutečnost, že I./7. prapor je blíže k příslušným prostorům, nám neskýtá žádnou výhodu. Výhoda kratší vzdálenosti, kterou má tento prapor proti praporům valného voje, ztrácí se úplně, počítáme-li s jeho

pochodovou pohotovostí a dobou nutnou k dodání rozkazů. Do obou prostorů mohou dojít jednotky zhruba okolo 16 hodin. Při tom je třeba poznamenat, že jsme počítali s normálním ruchem pěchoty (4 km/hod.), který v této situaci může být menší jednak pro blízkost fronty (nutnost opustiti někdy komunikace), jednak pro únavu jednotek, které mají 30 km pochodu za sebou.

V celku tedy zbude těmto jednotkám sotva 30—45 minut denního času, aby provedly opatření k udržení východiště, t. j. k zesílení postavení jezdeckých jednotek.

Tato úvaha nedává žádný podklad pro rozhodnutí, kterým jednotkám svěřit tento úkol. Oba prapory tam mají zhruba stejně daleko, časově nemůžeme získat nic. Budou-li oba prostory obsazeny jednotkami téhož praporu, je jedno; budou-li vyslány od I. nebo II./7. praporu. Je proto třeba rozhodnout, mají-li to být jednotky od jednoho praporu nebo od dvou praporů. To musíme posuzovat s hlediska zítřejšího útoku.

Velitel pluku vidí už z hrubého úmyslu velitele divise, že mu jde v útoku o dva prostory, a to o Zlatenku trig. 644 a Na vrších kóta 612.

Do těchto dvou prostorů jej usměrňuje zhruba úkol. Odpověď na otázku, jak se zmocnit těchto prostorů, nutno hledat především v terénu. Velitel pluku by neměl čas provádět nyní důkladný rozbor terénu, ale i zběžné studium by jej musilo přivést k týmž závěrům — u zkušeného a bystrého velitele studium terénu proběhne velmi rychle, skoro podvědomě paralelně se studiem rozkazů na mapě.

Pro úplnost studia provedeme už nyní rozbor terénu, který zajímá pluk, s hlediska útoku.

Vidíme, že je to celkem uzavřený terénní celek, omezený na severo-západě hřebenem od Vys. Lhoty přes 640 na Zlatenku 644 a dále hřbetem pokračujícím k Leskovicím.

Na jihovýchodě jej omezuje s počátku hřbet mezi oběma Cerekvickými potůčky (655—624—604), později výšiny jihovýchodně od Cerekvického potoka (641 jihozápadně od Chmelné a hřbet na sever odtud), pak hřbet západně od Proseče—Obořiště.

Šířka takto ohraničeného terénního celku je s počátku 2—2½, později až 4 km.

Do hloubky je omezen na jihozápadě výšinami, obsazenými naším jezdectvem, t. j. kupa jihojihovýchodně od V. Lhoty—zalesněný výběžek kóta 640 a lesy jižně od Moravče (kóta 624), na severovýchodě hřbetem táhnoucím se od Leskovic do prostoru Na vrších a pak lesíky východně od N. Cerekve. Hloubka je asi 4 km.

V terénním celku takto vymezeném bude velitel pluku hledat cesty, kterými by se za podmínek pro sebe nejlepších dostal do nařízených prostorů:

1. do prostoru 644 Zlatenka je nejlepší směr zhruba po severozápadních hranicích terénního celku, t. j. přes 640 na 644 Zlatenka. Tento směr převyšuje okolí, takže není ovládán s boků, jen rozšíření tohoto hřbetu severně od vesnice Zlatenky je pro útočníka nepřijemné;

(Příště dále.)